

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Videntes conservi quæ siebant, contrstati sunt valde, &c. Quo quis minùs
videt suum crimen, eò magis videtur ab aliis. Quò magis crimen videtur,
eò minus debet tolerari. Qui crimen videt & tolerat, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Jam verò vide quo te involvas extremo maiorum omnium! Tibi ut non liceat delictorum veniam petere nec sperare! Sic enim, ut alibi fufius est declaratum, in ipsa nobiliori tua petitione conceptis & expressis verbis includitur hæc aperta conditio, ut sicut aliena dimittis debita, sic petas tua tibi dimitti, nec aliter. Unde huc alia referri potest Veritas, ex 3. parte, Hebdomadoma 7.

Nisi diligenter advertas, quod petis à Deo justius, hoc est quod petis injustius.

Quid enim justius videris petere, quàm delictorum veniam? Quid verò injustius, quàm hoc illam animo petere quo non vis minor appetentibus dimittere, quàm tibi petas dimitti?

Videntes autem conservi eius quæ fiebant, contristati sunt valde, & venerunt, & narraverunt Domino suo omnia quæ facta fuerant.

VERITAS PRACTICA TRIPLEX SIMUL CONNEXA.

Quò quis minus suum videt crimen, eò magis videtur ab aliis.

Quo magis crimen videtur, eò minus debet tolerari.

Qui crimen videt & tolerat, videtur esse reus, nec tolerabitur.

RATIO primæ veritatis est, quia tantò quis minus videt suum crimen quanto quis ardentius in illud fertur: Excecat enim affectus vehementia:

Sed quantò quis ardentius in crimen fertur, tantò magis videtur ab aliis; nam in illo ardore multa moventur & concitantur quæ non possunt in apertam non venire lucem & vulgarem notitiam; sicut patet in hoc sermo de quo hic agit, qui cum sit tam oculatus in minutis quibusque sibi crudeliter repetendis debitis, cæcus tamen est in illa sua crudelitate cernenda. Quod & alibi demonstratur hac alia Veritate:

Quò magis est oculata concupiscentia magis est cæca.

In 3. parte, Sabbato Hebd. 9.

Adde, quòd si quid esset negandum, non ita barbare, non ita crudeliter sæviendum esset sicut hic deservitur à conservo in conservum: unde est alibi declarata hæc Veritas:

Si quid charitas negat, tam benigna negando est, quàm concedendo.

In 2. parte, Feria 3. Hebd. 1. post Pascha.

Sed ex ipsa negata patientia satis apparet non esse charitatem quæ est patiens, sicut ibidem demonstratur hac Veritate proposita:

Qua ratione monstratur charitas esse patiens: eadem demonstratur extra charitatem esse, qui est impatiens.

RATIO Secundæ veritatis est, quòd tantò minus tolerari debet crimen, quanto majus inde est scandalum, & major perniciis si toleretur. Hæc enim omni modo debet caveri.

Sed quantò magis videtur & scitur crimen quod tamen toleratur, tantò majus inde est scandalum, & major perniciis; quia inde boni offenduntur, & mali audaciores fiunt impunitate pari suis promissa criminibus, quod cerè est perniciosissimum, unde tam crebrò in Scripturis id cavetur, ut in uno Deuteronomii libro septies repetatur: *Auferes malum de medio,*

Deut. 19.

RATIO tertiæ veritatis præsupponit plures esse modos tolerandi criminis: vel enim à Superioribus quorum est emendare, toleratur; vel ab inferioribus quorum est non tacere quod vident, dicitur tolerari, quando nec monent nec moneri curant delinquentem, vel emendantem. Tunc itaque qui crimen videt & suo modo tolerat, nihil eorum profus agendo quæ debet ut auferatur, sic participat ipsum crimen ut negativa quædam causa sit malorum omnium quæ inde profluunt. Nam si monuisset, fortè illa non profluxissent mala, vel cerè quod suum erat fecisset & suam liberasset animam ut Scripturæ loquuntur, *Sed*

Sed

Sed quis participat erimen alienum ut dictum est, tanquam reus habetur à Domino, nec tolerabitur quin patri poenà puniatur qua ipse reus. Nec communicatur veris peccatis alienis, ait Apostolus, Etruriam: Nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. Nemo, inquit S. Bernardus, vitia palpet, peccata dissimulet nemo. Nemo dicat, nunquid custos fratris mei sum ego? Nemo quod in se est aquanimitè ferat, cum viderit ordinem deperire, minus disciplinam. Est enim consentire, flere cum arguere possis; & scimus quia similis poena facientes maneat & consentientes.

Ep. 199. Sic & S. Augustinus ad Monachas: Si hanc de qua loquor, oculi peculantiam adverteritis, statim admonete, ne capta progrediantur, sed ex proximis corrigantur. Si autem & post admonitionem iterum, vel alio quocunque die id ipsum, eam facere videritis, jam velut vulneratam sanandam prodai, quacunque invenire potuit hoc: prius tamen & aliter vel tertia demonstratam, ut duarum vel trium possit ore convinci, & compente severitate coerceri. Nec vos judicatis esse malevolas, quando hoc judicatis. Magis quippe innocentes non estis, si sorores vestras quas indi-

cando corrigere potestis, tacendo parere permittitis. Si enim soror tua vulnus haberet in corpore, quod vellet occultari, dum timoret secari, nonne crudeliter abste sileretur, & misericorditer indicaretur? Quando ergo potius eam debes manifestare ne perniciosus putrescat in corde? Et hoc quod dixi de oculo non figendo, etiam in ceteris inveniendis, prohibendis, indicandis, convincendis, vindicandisque peccatis diligenter observetur, cum dilectione hominum & odio vitiorum.

Quod & S. Basilius egregie: Reliqua, inquit, communicatio, qua plerosque latet, exacta divina scriptura inquisitione manifestatur, quando videlicet nec cooperatur quis, nec affectu assentitur operanti malum: cognita verò animi illius malitia, unde quod malum est facit, obicit, & non arguit, quemadmodum hoc declarant, cum qua supra sunt scripta, tum quod ab Apostolo Corinthiis est dictum, nempe, quoniam non luxistis ut tolleretur à medio vestrum qui facinus hoc perpetravit: quibus subjunxit, modicum fermenti totam conspersionem corrumpit, metuanus itaque & obtemperemus dicenti: Expurgate vetus fermentum ut sitis nova conspersio.

Lib. 2. de Bapt. 59

Tunc vocavit illum Dominus suus, & ait illi: Serve nequam! omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui miserus sum?

VERITAS PRACTICA.

Si Deum imitari nolumus in reddendo aliis bono quod nobis facit: nos Deus imitabitur in reddendo nobis malo quod aliis facimus.

Hanc veritatem multi ex SS. Patribus asserunt, probat verò D. Thomas tota quaestione vigesima prima primæ partis, ubi misericordiam & justitiam in omnibus Dei operibus repetiri docet, unde hæc formatur discursus:

Quidquid in rebus creatis facit Deus, secundum convenientem ordinem & proportionem facit, in quo consistit ratio justitia. Sunt expressa sancti Doctoris verba.

Sed convenientis ordo & proportio, si ve hæc ratio justitia qua consistit in servando nobiscum ordine ac proportione, id exigit quod proposita veritas consistet. Sic enim Ezechielis toto capite decimo octavo bene longo, Deus in hoc vel maxime declarat æquitatem viæ suæ, seu justum quem cum hominibus servat agendi modum,

ubi post multa & varia semper illud infert quod intendit: Nunquid via mea non sunt aqua, domus Israel, & non magis via vestra prava? Idcirco unumquemque juxta vias suas judicabo, domus Israel, ait Dominus Deus, Quod & alibi frequentissimè, atque in uno Leviticæ capite sæpius hæc repetuntur: si ambulaveritis ex adverso mihi, ego quoque contra vos adversus incedam, incedam adversus vos furore contrario. Tum in Deuteronomio: sicut ante latatus est Dominus super vos bene vobis faciens atque multiplicans, sic latabitur disperdens vos atque subvertens.

Lev. 26.

Deut. 28.

Denique id patet evidentissimè in decem plagis Ægyptiacis quæ singulæ singulis respondenti tormentorum generibus quæ ab Ægyptiis passi erant Israelitæ, ut videre est in 3 parte, Dominica 11. ad hanc Veritatem:

Qui non audit, non audietur.

Et